

MELDURIN

– Tað er eisini ymiskt, hvussu børnini duga og hava hug til at seta orð á sínar kenslur. Sum oftast er tað onkur í einum bólki, sum er rættiliga opin, og sum veruliga letur upp fyri øllum, og tá gerast hini í børnini eisini drigin at hesum, og byrja automatiskt at vera við í samrøðuni og fortelja síðani sína søgu og upplivingar, sigur Anna S. Dalsgaard

Mynd: Álvur Haraldsen

» Tá barnið situr saman við øðrum børnum, ið hava upplivað tað sama, eru tey bráðliga í sama báti

sami sum fyri tíggju árum síðani. Eg haldi ikki, at internetið og kanska serliga teir sosialu miðlar so sum Facebook hava broytt tørvin hjá hesum børnunum at hitta onnur, sum eru í somu støðu, andlit til andlits, sigur Anna S. Dalsgaard.

– Lítið er broytt, hvat ið børnum og deyða viðvikur. Børnini fortelja framvegis í dag, hvussu tey føla seg gloymd, einsamøll, og at fólk ikki vilja prátta við seg, aftaná tey hava mist, fortelur Jóngerð Poulsen.

Hóast tær báðar halda, at samfelagið sum heild er meira tilvitað um deyðan, merkir tað ikki, at fólk kenna seg trygg, tá tey mæta einum barni, sum júst hevur mist ein kærán.

– Sjálvt um deyðin kanska ikki er eitt tabu í dag, vil tað ikki siga, at verðin so at siga mótir tær opið, eftir at tú hevur mist. Ofta vita fólk ikki, hvat tey skulu siga og gera, tá tey mæta einum barni, har eitt foreldur ella systkin er farið, sigur Anna S. Dalsgaard.

Deilast um royndirnar

Sambært teimum báðum hava børnini stóran tørv á at mæta øðrum, sum eru í sama báti.

– Sjálvandi kunnu tey fáa hjálp og amboð frá einum sálarfrøðingi, og tað er gott. Eisini ber til at prátta við til dømis pápan, um mamman er deyð. Trupulleikin er, at líkamikið um tey prátta við sálarfrøðing ella pápan, sum situr eftir, so tosa tey ikki úr frá sama grundarlagi. Sálarfrøðingurin er ein professiønnellur, og meðan barnið syrgir yvir mammuna, syrgir pápin yvir sína konu. Tað er ikki tað sama, forklára Anna S. Dalsgaard.

– Vaksin og børn takla hesa sorgina ymiskt, men tá barnið situr saman við øðrum børnum, ið hava upplivað tað sama, eru tey bráðliga í sama báti, kunnu tosa um ávísar upplivingar, og hvussu tey handfara ávísar støður, sigur Jóngerð Poulsen.

Ymiskt er, hvussu hugurin hjá børnunum í bólkunum er at prátta um at missa og tær kenslurnar, tey hava.

– Deyðin er nakað, sum er torført at fyrihalda seg til, serliga hjá børnum, og tað er eisini ymiskt, hvussu børnini

duga og hava hug til at seta orð á sínar kenslur. Sum oftast er tað onkur í einum bólki, sum er rættiliga opin, og sum veruliga letur upp fyri øllum, og tá gerast hini í børnini eisini drigin at hesum, og byrja automatiskt at vera við í samrøðuni og fortelja síðani sína søgu og upplivingar, sigur Anna S. Dalsgaard.

Í bólkunum eru tey bæði dreingir og gentur, men kynini handfara ikki altíð sorg og miss á sama hátt.

– Okkara royndir eru, at bæði gentur og dreingir hava sama tørv á at tosa og seta orð á tær kenslurnar, tey hava í sambandi við sorgina. Dreingir kunnu vera reagera meira kropsligir enn gentur og hava kanska hug til at sparka okkurt og kenna eina vreiði. Hinvegin eru gentur meira analytiskar og prátta nógv um tað, sum er hent, fortelur Anna S. Dalsgaard.

Børnini plaga at mætast í bólkunum umleið 10 ferðir.

– Summi eru partur av Beranum í longri tíð, og tað er eisini ymiskt, hvussu leingi tey kenna seg hava tørv á at vera í sjálvhjálparbólki. Eg minnst, ein drong, sum sjálvur greiddi frá, at hann var komin í Beran, tí hann tímdi ikki, at hann altíð fór at gráta á plenuni, tá dreingirnir spurdu, hvussu pápin, sum var deyður, æt. Eftir eina tíð í Beranum helt hann, at hann kundi steðga í bólkinum, tí nú græt hann ikki meir á plenuni. Tað visir rættiliga væl, hvussu børn hugsa um sorg og tað at missa, sigur Jóngerð Poulsen.

Í arbeiðinum í Beranum hoyra Anna S. Dalsgaard og Jóngerð Poulsen nógvar syrgiligar søgur frá børnum, ið hava mist eitt foreldur ella systkin. Men tær eru á einum máli um, at arbeiðið í Beranum er gevandi.

– Vit hoyra børn fortelja um at hava mist orsakað av sjúku, sjálvmorði, ferðsluvánlukku og so framvegis, og sjálvandi er tað syrgiligt, men hetta er nógv meira uppbyggjandi og læruríkt, enn tað er trist. Tað er fantastiskt at síggja, hvussu børnini takla sorgina og megna at koma víðari. Tað er nakað, vit øll kunnu læra av, sigur Anna S. Dalsgaard.

Berin 10 ár

Berin hevur í ár 10 ár á baki við sjálvhjálparbólkunum ætlaðum børnum og ungum, ið hava mist eitt foreldur ella systkin. Í sambandi við tíggju ára haldið varð leygarkvöldið skipað fyri stuðulskonsert í Norðurlandahúsinum, sum var til frama fyri arbeiðið við sjálvhjálparbólkunum í Beranum. Á konsertini framførdu Eivør, Hanus G. Johansen, kórið Cantus og Døgg Nónsgjógv.

Stuðulskonsertin gav 78.000,- krónur. Eisini kundu fólk ringja og lata pening til Beran. Higartil eru 77.000,- krónur komnar inn umvegis telefon.